

ЦИЈЕНА ЛИСТУ:

За Црну Гору: за годину 8 перп.
за пола год. 4 перп.

За све остале земље: за годину
20 франака а за пола године 10
франака — у злату.

Претплата се шаље само уна-
пријед Администрацији овога ли-
ста и то за цијелу или најмање
пола године.

Поједини примјерак 20 ар.
Рукописи, који буду послати
уредиштво или администрацији,
не враћају се.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant
régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service.
On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA,
Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour tous les autres pays
20 francs par an.
La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans
toutes les agences de publicité.

Огласи се шаљу Администра-
цији и за исте плаћа се за свака
ријеч или број: из слова: петит
4, гармонд 6 и цинцери 8 ара; за
огласе, који забрањују простор
мањи од 50 ријечи из петит слову
плаћа се 2 перпера — све напријед
наведено за први пут а за сваки
даљи пут у пола од горње цијене.
Ријечи, шаре и дразнике, које
заузимају простор једног, два и
више речи, плаћају се задремини,
рачунајући сваки ред по 6 ријечи.
Осим горњег још и таксе билећу
од 50 ара за свако једно штам-
пање за први оглас (чл. 47, тач.
12, зак. о таксу) а за службене, које
држ. власти спроводу по потреби
приватних лица, 1 перпер (чл. 47,
тач. 132, зак. о таксима).

Власник: Државна Штампарија.

Излази суботом

Одговорни уредник: Вељко Милићковић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Правде
ријешили смо и рјешавамо:

да се Марку Јовићевићу и Радулу Ја-
уковићу, секретарима II. класе Великог
Суда, на основу члана 50. закона о чи-
новницима грађанског реда, уваже остав-
ке које су поднијели на државну службу.

Наш Министар Правде нека изврши
овај указ.

Цетиње, 8. октобра 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,

Љуб. А. Банић с. р.

РАСПИС

Свима царинарницама и капетанствима.

Примијетило се од неко доба, да про-
извођачи односно продавци домаћих пи-
ћа не узимају увјерења од надлежних
капетанства на количине које продају и
да купци таква увјерења не траже про-
давцима, из чега се види, да Царинарни-
це и Капетанства не поклањају онолико
пажње колико је то потребно ради на-
плате трошарине, сузбијања кријумчарења
и другог, а тиме се штете државни ин-
тереси.

Из поменутих разлога и ради контролне
прегледности домаћих и страних пића
наређујем:

да Капетанства не смију ни једно пиће
из свог подручја пустити на продају док
се на то пиће не узме увјерење, такси-
рано са по 10 пара (чл. 47. тач. 97. За-
кона о таксима); да купац не смије пиће
купити, ако од продавца не прими то
увјерење, које мора (купац) истог дана
поднијети оној финансијској власти, гдје
је пиће узето, на поништење. Кад неко
купи само извјестан дио пића, које има
увјерење, продавалац је дужан то одмах
пријавити дотичном финансијском органу,
а овај мора на увјерењу означити колико
је кад и коме продато од тог пића. Такво
увјерење остаје код купца, који узме све
пиће или потоњу количину, и чува га као
доказ кад му се затражи. Увјерење, пак,
мора бити ојерено од дотичне финан-
сијске власти одмах при куповици пића.
Ко би то увјерење изгубио и не би га
имао при контролисању пића или кад му
се затражи, нађено пиће сматраће се
кријумчареним а власник ће се казнити
као кријумчар, јер му се никакви други
доказ неће уважити.

Царинарницама наређујем, да ни једно
пиће по пазарима или ма гдје не смију
пропустити за продају, прије него утврде
исправност поменутих увјерења. Које би
пиће пак нашли без увјерења, треба да
га одузму и Министарство о том извјесте
и да строги надзор воде о извршењу
речених одредаба.

Наређујем Царинарницама и Капетан-
ствима да овај распис у свом подручју
одмах обнародују, како ће бити с њиме
упознати они, којих се тиче, а Министар-
ству нека потврде примање истог у нај-
краћем времену.

Број 5625.

Цетиње, 5. октобра 1915. год.

Министар Финансија и Грађевина,
М. М. Мијушковић.

НАРЕДБА

О

ПОВЛАЧЕЊУ БЛАГАЈНИЧКИХ УПУТНИЦА — БОНОВА

У допуни и измјени наредбе Министра
Финансија и Грађевина од 16. маја ове
год. Д. Р. бр. 4051, и у вези чл. 2. за-
кона о издавању благајничких упутница
— бонова од 10. маја т. г. а по спора-
зуму са Главном Државном Контролом,
прописујем ове измјене и допуне:

Члан 1.

Члан први мијења се и гласи:

Наређује се повлачење свих благајнич-
ких упутница — бонова, ранијег издања

од 1, 2, 5, 10, 20, 50 и 100 перпера
пуштених у саобраћај на основу закона
од 25. јула 1914 год.

Члан 2.

Члан трећи мијења се и гласи:

Повлачење ће се вршити код царинар-
ница до 1. јануара 1916. год. а од тога
дана па до 1. фебруара 1916. год. код
Главне Државне Благајне. Послије овога
рока, благајничке упутнице — бонови,
означене чл. 1. ове наредбе престају ва-
жити.

Наређујем Главној Државној Благајни
и свим царинарницама да се строго држе
ове наредбе, а заинтересованој публици
препоручујем да потребну замјену учини
на вријеме.

Д. Р. Број 8720.

Цетиње, 8. октобра 1915.

Министар Финансија и Грађевина,
М. М. Мијушковић. с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ
имао је потоњих дана јак назеб са
високом температуром, услед чега
је био принуђен, да, по љекарском
савјету, не напушта постељу. Од
јуче Његово Величанство осјећа се,
Богу хвала, боље.

— Г. Лав Иславин, државни са-
вјетник, бив руски генерални кон-
зул у Бечу, наименован је за изван-
редног посланика и опуномоћеног
министра Русије при нашем Двору,
на мјесто г. Гирса.

Врховна Команда саопштава:

У току 4. октобра непријатељ је поку-
шавао пријећи Дрину на више чамца
код Међеђе, али је одбијен са великим
губитцима. Неколико непријатељских ча-
мца потопљено је заједно са војницима.

Непријатељ је дјествовао цијелога дана
према Горажди без икаквих резултата.
На српском фронту продужавају се
велике борбе на свима правцима. Послије
огорчене борбе српске трупе повукле су се
на положаје код Авале, гдје се борба
продужава. На фронту код Смедерева и
Пожареваца борба се води на истим по-
ложајима.

На цијелом источном фронту борбе се
воде на самој српско-бугарској граници,
без великог успјеха по Бугаре. При на-
паду на границу код Зајечара и Цари-
брда, Бугари су имали велике губитке.

У току 5. октобра непријатељ је про-
дужио ватрено дјјство на Дрини и према
Грахову, али без резултата.

Два непријатељска аероплана летјела
су над Грљем ради извиђања.

На српском фронту продужавају се
борбе на свима правцима. Аустро ње-
мачке армије нијесу имале успјеха у офан-
зиви овога дана.

Бугари су успјели потиснути слабе дје-
лове српске војске са фронта према Кри-
вој Паланци, а једно слабије одјељење
успјело је пробити се ка Сурдулици, али
је убрзо заустављено.

Код Зајечара, Књажевца и Пирота
воде се борбе на граничном фронту.

У току 6. октобра непријатељ је дјеј-
ствовао артиљеријском и вјешадијском
ватром против наших трупа на Дрини,
Грљу, Грахову и према Залазима, али
без резултата.

Наше извиднице продрле су на непри-
јатељско земљиште у правцу Вучјег Дола,
поручиле његове стражарице, по том су
се повратиле без губитака.

На српском фронту продужавају се
бојеви на свима правцима. Непријатељ
је за 15 дана његове офанзиве успио на
сјеверном фронту досјети свега до ли-
није Богатић—Обреновац—Авала—Гроц-
ка—Смедерево—Пожаревац; а на источ-
ном фронту осим што су Бугари про-
дрли слабијом снагом код Сурдулице и
Св. Николе, на свима осталим фронто-
вима борба се води на самом граничном
фронту.

У току 7. октобра непријатељ је дјеј-
ствовао само артиљеријом код Горажде,
без резултата. На осталим фронтовима
није било борбе.

Из Србије није стигао извјештај.

Русија објавила рат Бугарској

— Царева прокламација —

Петроград, 6. октобра. Објављена је
Царева прокламација која гласи: Јављамо
свијема Нашим вјерним поданицима, да
се је бугарско издајство словенске ствари,
од почетка рата подмукло припремано,
ма да је изгледало немогуће, ипак о-
стварило. Бугарска војска најала је нашу
вјерну савезницу Србију, окрвављену у
борби са надмоћнијим непријатељем. Ру-
сија и Велике Силе, Наше савезнице, по-
кушавале су владу Фердинанда Кобур-
шког да одврате од тог кобног корака.
Остварење тежња бугарског народа било
је обезбијеђено друшћим љутевима, који
су били у сагласности са интересима Сло-
венства. Али, тајни рачуни и интереси,
инспирирани од Нијемаца, као и брато-
убилачка мржња против Срба, триум-
фовали су. Једнојерно нам Бугарска,
ослобођена из турског ројства крвљу ру-
ског народа, ставила се отворено на страну
непријатеља хришћанске вјере, Словенства
и Русије. Руски народ са болом у души
гледа на издајство Бугарске, која му до
потоњих дана бијаше тако близу, и он
окрвављена срца потезе свој мач против
Бугарске, предајући судбину издајника
словенске ствари праведној казни Божјој.

— Вјесник.

Петроград, 7. октобра. Русија је 5. т.
мј. објавила рат Бугарској. — Вјестник.

Ријеч Енглеске

Лондонски „Тајмс“ пише:

Енглеска се гадн незахвалности. Надамо се
да Краљ Фердинанд и Бугарска неће изгубити
из вида да ће Савезници свим својим снагама
прихватити своје балканске пријатеље, ако их
Бугарска нападне, и да неће положити оружја
прије него што Нијемци, Аустројанци, Турци и
сви они који их буду помагали, не буду потпу-
но савршени.

Нишка полуслужбена „Самоуправа“ на ту по-
руку Енглеске овако се одзива:

Тај глас великог енглеског листа, то је глас
енглеског народа, и службене Енглеске. Он ће
бити глас јерихонске трубе за наше непријатеље.
Од њега ће задрхтати и стропоштати се нај-
јаче тврђаве непријатељске, јер Енглеска никада
још није оставила неискупљену своју часну ријеч.

Та ријеч, данас, већ се почела приводити у дјело.
Енглески пријатељи никада неће зажалити, што
су своју силу помоћ обећали и дали српском
народу и Србији. Јер српски народ, исто као и
енглески, гадн се незахвалности, и сматра је као
најтежу моралну монструозност. Као казну за
незахвална човјека, његов дух створио је изреку:
„И пас, у име захвалности, махне репом за учи-
њено му добро; незахвалан човјек нижи је од пса“...

Проћи ће дани борбе и ужаса, и, кад настане
благоговорни мир, Срби ће чинити све што могу,
да би смјели слободно погледати у очи свим сво-
јим пријатељима...

Русија и Бугарска

Петроградске „Биржевија Вједомости“,
опитујући Бугаре за издајство према
Русији и Словенству, пишу: Русија је ду-
го гријешила простосрдчним идеализ-
мом према Бугарима. Због њих смо се-
дамдесетих година прошлога вијека ис-
пустили Србе у сфери аустро њемачког ус-
тицаја; ради њих смо у Сан Стефану у-
тврдили шему територијалног разграни-
чавања на Балкану, које је независну Ср-
бију свело до ништавних размјера, и ла-
вовски дио полуострва предали у руке
софијском монарху; ради њих смо и сад,
у току ове године, довели до испашта-
ња Србе, везане браством и оружјем за
Русију, и готови били отргнути од срп-
ског краљевства без мало све што је
српски народ крвљу својом задобио, и
присајединити Бугарској. Нијесмо могли
повјеровати да су се у Софији могли од-
важити, да све дарове које је Бугарска
из наших руку примила, и сву снагу, ко-
ја јој је нашим бригама одређена, баце
против нас. Мислили смо да ћемо их,
тим самим што до краја испуњујемо же-
ље бугарских мегаломана, привезати к
себи. Сад видимо, колико смо наивне би-
ле такве наде. У Софији су готови при-
мити све од нас, да би све то приније-
ли у службу непомирљивом непријатељу
Русије и Словенства.

ТЕЛЕГРАМИ

Крагујевац, 2. октобра. Стање ратишта
на дан 2. октобра. На моравском правцу
вођене су борбе јужно од Пожареваца,
код села Смољница, које је непријатељ
био успио заузети, али му је преотето у
току борбе. Југозападно од Смедерева
наше су трупе одбиле непријатељске на-
паде, који су се читава три дана с не-
обичним упорством понављали. Код Био-
града наши су одржали своје досадаш-
ње положаје и ако је непријатељ вршио
нападе са знатним снагама. Код Забрежја
и Кртинске водила се само артиљеријска
борба.

Ниш, 3. октобра. Трупе наших фран-
цуских савезника стигле су једним дије-
лом на наше земљиште, и већ се у већим
одјељењима боре са храброшћу, одушев-
љењем и витешком племенитошћу раме
уз раме са нашом војском на нашем бу-
гарском војишту. Ово братство францус-
ког и нашег оружја у овим озбиљним
данима, које наша отаџбина преживљује,
једна је више залога за љепшу будућност
нашег племена и једно јемство више, да
ћемо из садашње мучне борбе, уз помоћ
Божју и наших савезника, и овог пута
изаћи као побједиоци. Поздрављајући
храбру савезничку војску, која и на на-
шем као и на својем непосредном фронту
показује свој традиционални елан, ми и
овом приликом увјеравамо велику фран-
цуску нацију о неподјељеној благодар-
ности и оданости нашег народа, у ком
је и у животу сваког појединог побра-
тимство једна од најсветијих институција,
и у којем ће се ово побратимство оружја
сматрати исто тако светом и нераскиди-
вом везом српског са племенитим фран-
цуским народом. Добро нам дошле храбре
француске трупе! Живио племенити фран-
цуски народ! — К. С. П.

Крагујевац, 4. октобра. У току ноћи
између 2. и 3. октобра ни на једном се
фронту није десило ништа важнијег, осим
што су одбијена два непријатељска на-
пада, један код Смедерева, други код За-
брежја. У току 3. т. мј. водиле су се
борбе између Млаве и Пека и на поло-
жајима код Биограда. Те борбе још трају.
На осталим дијеловима сјеверозападног
фронта није било борбе.

Крагујевац, 5. октобра. 4. октобра дан
је на ратишту прошао без значајних про-
мјена.

Ниш, 5. октобра. Ситуација на нашем
војишту према извјештајима који стижу
са оба фронта не даје повода за ма как-
во неспокојство. И ако се борбе воде на
два фронта, наша храбра војска успјешно
одолева свима нападима наших удруже-
них непријатеља, показује бравуре које
изазивају дивљење цијелог свијета. Уз то
не треба сметати с ума, као важан и
успјешан симптом у садашњим тешким
приликама у којима се наша отаџбина
налази, оно велико одушевљење, које
држање наше војске изазива у мјеродав-
ним круговима и у јавном мишљењу у
Лондону, Паризу и Петрограду, — сим-
том, који јасно каже, колика је заин-
тересованост наших савезника за нашу
судбину и колика је ријешеност да нам
се у овој неравној борби помогне. А да
ће Србија и њена храбра војска, о томе
треба да смо увјерени, дотле издржати
све нападе наших непријатеља, зато је
доста поуздано мјерило оцјена наших
непријатеља бечке „Нов. Сл. Пресе“ и
„Франк. Цајтунга“, који пред својом јав-
ношћу правдају оно разочарање, које
су у обије те царевине изазвале споре и
мјестимичне неуспјешне операције наших
непријатеља. — К. С. П.

Ниш, 5. октобра. Као што је раније
јављено, непријатељ за свој улазак у Био-
град има искључиво да благодари жељи
српске команде да се отворена варош
поштеди бомбардовања. Немогући по-
слије дугог дјјства против наших по-
ложаја на Сави и Дунаву поколебати
морал наших трупа, непријатељ је пре-
дузео систематско рушење Биограда и
уништавање живља. Цијела варош је
стављена под ватру тешких топова, који
су искључиво међу становништвом про-
узроковали многобројне жртве. Започето
је 22. септембра по подне, бомбардо-
вање вароши је обновљено 23. о. м. из-
јутра и трајало је без прекида до самога

напуштања вароши 25. септембра. *Непријатељ је изабацио на варош неколико десетина хиљада зрна* из оруђа свих калибара, не штедећи ни саме болнице. Бомбардовање је вршено са методом у намјери да се што већим жртвама створи што већа паника. Прије него што ће бити бомбардована, варош је одсјечена од околине једним непрекидним ватреним појасом. Докле су једне батерије тукле квартал и улицу по улици, друге батерије су тукле пугове који воде из вароши. Од 23. септ. по подне смедеревски и крагујевачки друм и цио простор између једног и другог друма налазили су се под артиљеријском ватром, тако да су многи од оних који су покушали да се бјегством спасу, налазили смрт на друму.

За вријеме док је артиљерија дјествовала, авиоплани су летјели изнад вароши и одређивали правац ватри. они су пратили кретање заплашене масе и давали знаке да се туче гдје год би гомили примијетили. Гоњењем ватром из једног краја вароши у други, гомиле људи, жена и дијце, уз писак и јаук, трчале су избезумљене увијек проналажене и проређиване. Јужни крај вароши, у који се на посљетку слегао највећи број бјегунаца, подвргнут је 23. септембра у вече бјесомучном бомбардовању. Ватра се није ни преко ноћ обуставила. Многи крајеви вароши су јако оштећени. Број жртава у становништву, који је у сваком случају доста знатан -- није потпуно утврђен. С војног гледишта ово бомбардовање није произвело никаква дјјства нити утицало на извршење мјера које су трупама биле наређене. — К. С. П.

Крагујевац, 6. октобра. У току ноћи између 4. и 5. т. м. није било ни гдје борбе осим на моравском правцу, гдје су наше трупе извршиле са успјехом неколико против напада. У току дана 5. октобра водиле су се борбе код села Божевца на положајима јужно од Пожаревца, код села Драговца на Морави, и на положајима јужно од Смедерева. На свијема тим тачкама борбе још трају. На осталом фронту није било важније промјене. — К. С. П.

Ниш, 6. октобра. Француска је са обзиром на улазак Бугарске у акцију против њене савезнице, објавила Бугарској, да се од 3 октобра 6 с. из јутра налази са њом у ратном стању. — К. С. П.

Петроград, 2. октобра. У околини Двинска бојеви још непрестано трају. Артиљеријска борба се води на више мјеста с великом упорношћу. Општа ситуација је иста. На Припјету у околини села Нобела непријатељ је био пребачен преко ријеке. У току офанзиве на жељезничкој прузи у правцу Тарнопоља, на западу од истог, непријатељ је по четврти пут јуришао бајонетом на наше трупе у околини села Барканова на западу од Треибовлије на Стрини. Жестоким контранападом непријатељ је био одбачен и повукао се у потпуном нeredу. Такође и јуче у истом предјелу непријатељ је био предузео офанзиву. Наше су га трупе пустиле да се приближи на врло кратко одстојање и затим пријешавши у контра напад поново га одбациле на Стрину.

На кавкаском фронту Турци су на сјеверозападу од Мелазгирта били дошли под нашу унакрсну ватру и у неред утекли пут Гапола уз велике губитке. У кланцу Вастану на Ванском Језеру Турци су 30. септембра били предузели офанзиву. Наша је артиљерија за час ућуткала непријатељске топове и како су Турци стали да се устежу, наше су трупе искористиле тај моменат и пријешавши у контра напад протјерале Турке из истог кланца и том приликом отеле 2 тона и заробиле много војника. Турци су на бојишту оставили ви 250 љешева. — Вјестник.

Петроград, 4. октобра. Одбијајући немачку офанзиву на ријци Стрини, Руси напредују у колонама на западу од Тарнопоља. Они су напали Нијемце с бока и нанијели им жестоке губитке. Исто тако на сјеверу Нијемци су пребачени преко Припјета. — Радиограм.

Копенхаген, 4. октобра. Једна енглеска подморска лађа потопила је два дестројера немачка и у два маха натјерала је немачке ескадре у бјегство.

Малта, 4. октобра. Велика Британија налази се у рату са Бугарском. — Радиограм.

Париз, 4. октобра. Посланик бугарски у Атини саопштио је грчкој влади, да уговор немачко-бугарски не циља на повреду интегритета грчке територије; међутим у својој дневној наредби главнокомандајући бугарски Жеков навео је, да је час казне по све повредиоце бугарских права кућну, те према томе та множина, која се не слаже са изјавом посланика бугарског, узнемирује Грке. — Радиограм.

Петроград, 4. октобра. „Келнише Цајтунг“ је добијела депешу из Атине, према којој се посланик руски у Грчкој тобоже

спрема да одмах отпутује на једном ратном броду. „Вјестник“ је овлашћен да изјави да је вијест гола измишљотина — Вјес.

Амстердам, 5. октобра. По вијестима из Атине руски и италијански посланик намјеравају да напусте Атину.

Рим, 5. октобра. Смјелим операцијама наше су трупе на јуриш овладале јаким непријатељским положајем код Брегазина. Послије заузећа Брегазина наше су трупе пошле напријед на висовима Ладра, на којима су сејако утврђиле. На осталом фронту нема ничег значајнијег.

Малта, 5. октобра. Французи се већ налазе на бугарском војшту и уз њихово судјеловање Бугари су били сузбијени. Срби напредују побједоносно љут Струмице, врло важног љограничног мјеста. — Радиограм.

Букурешт, 5. октобра. На предлог министра предсједника Браћана, румунска влада је одлучила да се држи строге неутралности.

Малта, 5. октобра. Вице адмирал командант савезничких флота у Средоземном Мору званично је објавио блокаду бугарских обала и Јејејског Мора. 48 сати је остављено бродовима неутралних држава за одлазак.

Петроград, 5. октобра. Један енглески подморски брод потопио је у Балтичком Мору пет немачких транспората и једног принудио да се насуче на обалу.

Атина, 5. октобра. Савезничке трупе су отајтовале из Солуна за српско бугарски фронт. — Радиограм.

Париз, 5. октобра. Ђенерал Сарај узео је врховну команду над савезничким трупама у Солуну. Сваког дана се савезничке трупе и даље искрцавају у официри српског генералштаба држе дуга савјетовања са главнокомандујућим, при којима учествују енглески и италијански војни изасланици, као и енглески генерали.

Лондон, 5. октобра. Губитци аустро-немачки на српском бојишту износе 25.000 погинулих и 50.000 рањених.

Петроград, 5. октобра. Специјални кореспондент „Биржевија Вједомости“ телеграфише свом листу да је познати немачки војни писац и критичар, пуковник Гетке, публиковао у свом листу „Vorwärts“ врло интересантан чланак о немачко-аустријској офанзиви у Србији. Пуковник Гетке признаје потпун неуспјех аустро-немачких операција у Србији. Он каже да су операције почеле бомбардовањем подунавских градова, али да су убрзо биле обустављене. Затим констатује, да је упад у Србију, због кога је у своје вријеме толика ларма подигнута, остао у области неостварљивих гланова.

Париз, 6. октобра. Ђенерал Сарај, главнокомандујући експедиционим кором на истоку, отпутовао је јуче из Солуна за Србију. На станици су га испратили виши официри савезничких трупа, као и мјесно становништво.

Париз, 6. октобра. Нијемци су имали у току септембра на руском фронту губитака више од 300.000 војника, Аустријанци 250.000, не рачунајући у те цифре број умрлих и болесних, као ни онај подављених у пинским блатима. Ову вијест доноси „Стенка Тагеблет“ лист из Штокхолма, познати германофил. — Радиограм.

Атина, 6. октобра. По званичном саопштењу из Солуна, Срби су са савезницима освојили Струмицу и разне тачке које доминирају, те је тиме жељезнички пут осигуран. — Радиограм.

Петроград, 6. октобра. Велике снаге Киргиза ускоро ће се појавити на руском ратишту.

Атина, 6. октобра. Трупе француске ушле су у Македонију код жељезничког моста Сутово-Валандово, гдје су их напали 40.000 Бугара.

Амстердам, 6. октобра. Енглеска флота поново је жестоко бомбардовала белгијску обалу.

Петроград, 6. октобра. Нијемци непрекидно врше упорне нападаја на руски фронт код Двинска, али су свуда одбијени. Руси су заробили масу немачких војника на сјеверу језера Светлена. На југу су пробили немачки фронт на западним обалама језера Божиновског и пријешли преко ријеке Дрисвијатице. Руси су отели немачке утврђене положаје изнад Чарториска и на западу од Деражно.

Петроград, 7. октобра. Врховна Команда својим званичним извјештајем од 5. и 6. ов. мј. саопштава: Бојеви на сјеверном фронту, а особито у рејону Риге, узимају све веће размјере. Јужно од ријеке Припјети, у рејону ријеке средње Стире, Руси су 4. ов. мј. постигли велики успјех. Руске трупе освојили су варош Чарторијск, *разбивши потпуно Нијемце, који су натјерани у безумно одступање. Том приликом Руси су заробили велику масу аустро-немачких војника, од којих је само до сада избројано 5.000, такође су зајлијенили 9 немачких тојова, многу*

митраљеза и сјрава за бацање бомба При овом успјеху Руси су имали незнатне губитке. Како је непријатељ у овим бојевима употребљавао зрна дум-дум, руски војници, озлојеђени тиме, побили су дио једног њемачког гренадирског пука. — Нарочити извјештај.

Атина, 8. октобра. *Руски љосланик као и енглески конферисали су са Заимисом и саопштили му, да њихове владе не усвајају тумачење грчке владе уговора са Србијом.* — Радиограм.

Рим, 8. октобра. Наша офанзива у току 6. т. м. у Трентину постигла је сјајне резултате. — Радиограм.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликован. Његово Имн. Величанство Цар Руски благоизволио је одликовати орденом Св. Владимира III степена са мачевима нашега делегата код руске Врховне Команде г. дивизијара Митра Мартиновића.

Заустављено издавање пасоша. Нешто прије Краљ. Влада је била ријешила, да се дају пасоши онима, који иду преко границе ради школовања без обзира да ли су они војни обвезници или не. То је рјешење суспендовано и сада се не дају пасоши никако ђацима војним обвезницима.

Ради знања. Умољавамо све оне, који уредништву „Гласа Црногорца“ шаљу на оштампање изјаве благодарности, некрологе и сличне публикации личне природе, да нас, у овим тешким приликама, од истих поштеде, или, ако то никако није могуће, да буду веома кратке. Уредништво у овим данима нема ни довољно времена да сређује и поправља такве саставе, а због оскудице у новинарској хартији нема ни материјалне могућности за објављивање за сад излишних написа. Кад прођу садашњи мучни тренутци, доћи ће на ред помињање заслуга појединаца и опширно описивање њихових родољубивих дјела.

Званични огласи

Школска објава

Упис ученика-ца у Држ. Вел. Гимназију на Цетињу за шкл. год. 1915/16, обавиће се за I—VIII разр. од 10—15 октобра т. г.

У први разред примају се ученици-це, који су свршили основну школу, а нијесу старији од 14 год., ни млађи од 10 год.

Пријамни испит полаже се из: науке вјере, српског језика и рачуна колико се прелази у основној школи.

Испити пријамни, полагаће се по извршеном упису, а накнадни и поправни од 20 октобра напријед.

Уз пријавне листе, које се могу добити у мјесним књижарама, прилаже се:

школско свједочанство за ученике II—VIII разр., а ученици I разр. осим школског свједочанства основне школе и крштеница.

За упис у I разр. плаћа се 4 перп., а у остале по 5 перп.

Бр. 160. Из управе Вел. Држ. Гимназије, 22 септ. 1915 год., Цетиње. (4,4)

Школска објава

Предавања у Држ. Нижој Гимназији у Никшићу почињу 12. октобра о. г.

Пријамни и поновни (поправни) испити држаће се 5., 6., 7. и 8. октобра о. г.

Уписивање у II, III и IV разред биће 9. октобра, а у I разред 10. октобра о. г.

У I разред примају се ученици-це, који су свршили основну школу, барем с добрим успјехом, који нијесу старији од 14, ни млађи од 10 година, и који уз то положи пријамни испит из закона божјег, српског језика и рачуна; они треба да собом донесу свједочанство о свршеној основној школи и крштеницу.

Сви су ученици дужни платити уписнину, и то ученици I разреда по 4, а остали по 5 перпера.

Број 110. Из канцеларије управе Држ. Ниже Гимназије у Никшићу од 21. септембра 1915. г. (4,4)

Школска објава

Упис ученика-ца у подгоричку гимназију обавиће се овим редом:

за 1. и 2. разред 8. октобра, у 3. и 4. разред 9. октобра, а у 5. и 6. разред 10. октобра. Пријамни испити одржаће се 11. и 12. октобра, а поправни за 2. и 3. разред 13. октобра, за 4. разред 14. октобра, за 5. и 6. разред 15. октобра.

Редовна предавања почињу 16. октобра.

На име уписине и библиотеке ученици 1. разреда плаћају по 6, а осталих разреда по 7 перпера.

У први разред могу ступити ученици-це, који су свршили основну школу и нијесу старији од 14, ни млађи од 10 година, што морају доказати школ. свједочанством и крштеницом.

Број 70. Из канцеларије управе гимназије, 25. септем. 1915., Подгорица. (4,4)

Школека објава

Упис ученика учитељске школе за 1915/16 школску годину извршиће се 15., 16., 17. и 18. октобра ове год. Пријаве за упис примаће се само од оних ученика, који су већ раније били ученици учитељске школе.

Услед оскудице у згради, у првом разреду примиће се до 32 ученика.

Горњом објавом замијењује се раније издата од стране управе учитељске школе од 22. септембра т. г. број 88, публикована у 58 броју „Вјесника“.

Бр. 3909. Из канцеларије Министарства Просвете и Црквених Послова, 3. октобра 1915 године, Цетиње. (2,2)

Службени огласи

Позив. Сагласно свом рјешењу од 26. септембра ове године, број и архивна ознака доњи, Обласни Суд позива наследнике покојног Марка Грозданића из Невесиња, да се лично или преко својих пуномоћника, са правним доказима, пријаве овом Обласном Суду најдаље у року од шест мјесеци по публикацији овог позива, када ће им се уручити заоставштина пок. Грозданића. Не предстану ли, пак, суд ће са поменутом заоставштином поступити у смислу односних законских наређења.

Број 921. II—1915—8. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 28. септембра 1915 г., у Подгорици. (2,3)

ОГЛАС. Г. капетан Лука Ђуровић, из Старог Бара, изгубио је десет купона број 9. акција Никшићске Кредитне Банке — поменуте акције садрже следеће бројеве: 1011/16, 1024, и 1043/5.

Онај у чијим се рукама поменути купони данас налазе, позива се да исте најдаље до 16. децембра ове године пријави овоме Суду, јер ће се у противном случају огласити за неважеће, а реченом Ђуровићу издат ће се дупливати истих.

Ноћним пак заводима ставља се до знања да по истима неби чинили какве издатке, јер би се сматрали неважећим према Никшић. Кредитној Банци.

Број 914. VI—1915—49. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 16. септембра 1915. год., у Никшићу. (бр. 352, 3,3)

Приватни огласи

Јединствена прилика!!! Врло рентабилан посао!!!

На најугледнијем и најпрометнијем мјесту на Цетињу продаје се ЗА ГОТОВ НОВАЦ модерно уређена

КАФАНСКА РАДЊА

са свим потребним новим прибором и свима просторијама, савршено подесним за хотел и за ресторант.

Могла би се уступити до 15. новембра ов. год., а по потреби и ОДМАХ.

За детаљнија објављештења и услове обратити се на адресу:

(365, 1,1) „МЕРКУР“, ЦЕТИЊЕ — ПОСТЕ РЕСТАНТЕ.

Посмртне објаве

Тужна, увијеличена и неутјешна породица Милетић, јавља, да ће своје милост, драгом, добром и никад непрежаљеном

† Милу Милетићу

главном држ. благајнику

данати четрдесетодневни парастос у неђељу 11. о. мј. у 10^{1/2} сати прије подне на новом гробљу. Молимо пријатеље и познанике покојникове, да изволе присуствовати овом тужном помену.

(бр. 364, 1,1) Породица Милетић.

Још се гушасмо под тешким боловима, који стезаху наша срца за нашом скоро изгубљеном дјечицом: † ВОИСЛАВОМ, † БРАНКОМ и † ЗЛАТАНОМ, али свевишњем драго је било, да нас распакане зашлаци, да нас ранене несиљачиво рани. — Наш муж, односно отац и ђед

† Аксентије Бојовић

протојереј васојевићки — члан св. Синода 18. пр. мјесеца пресели се у вјечност у својој 68 год., после другог и тешког боловања. Многобројни покојникови и наши пријатељи са свију страна наше домовине и Краљ. Србије похиташе, да нам телеграфски, писмено или лично притеку у помоћ у овом тешком губитку и даду видљива знака братских и пријатељских осјећања свом драгом нам покојника и његовог распаканог дома. С тога смо трамо за своју свету дужност дати одушке својим осјећањима вјечите захвалности свој господи, браћи, пријатељима, кумовима и племеницима, којих се јавише велики број, а чија ће се имена благовремено уврстити у протовој споменици, а који похиташе, да нам својим учешћем телеграфски, писмено или лично ублаже тешке болове.

Братска хвала васојевићком племену обојер пола, које на челу цијелог чиновништва похита, да излије сузе над својим омиљеним протом и дадне посљедњу му пошту, допративши га до вјече куће.

Незаборавна хвала покојниковим друговима, васојевићком свештенству, које похита да изврши опјелого над нашим покојником.

Доживотно благодарни остајемо г. г. Јакши Поповићу, учит. — народном посланику и Раду Марићу, секр. обл. суда, који се у онако дивним и дирљивим говорима у име своје и присутних опростише на вјечитом растанку са нашим драгим покојником.

Још један пут хвала свима и сваком, ко нам је притекао у помоћ и блажи болове у нашем ненакнадном губитку.

Бојовићи, 4. септембра 1915 год.

Ожалошћени: супруга Митра; синови: Стефан, Михаил и Баћо; кћери: Станојка, Тома, Босиљка и Магдалина; снахе: Јована и Стоја; унук Рајко; унука Полексија са осталом родбином. (Бр. 363, 1,1)